

ἴσατον, ἴσατον.

ἴσαμον, ἴσατε, ἴσασι.

Παρατατ. ἴσιν, (1) ἴσης, ἴση.

ἴσατον, ἴσάτην.

ἴσαμον, ἴσατε, ἴσασαν.

*. (1) Ἐκ τῶν περισπωμένων παραληπτέα τὰ ἐν-
κά, ὡς εἴρηται. (S. ρδ.)

Παρακείμ. ἔσακα, ἔσακας, ἔσακε.

ἢ ἔσηκα, ἔσηκας, ἔσηκε.

*. Ἐσι ἔσηκα ἔσηκω. μέλλων ἔσήξω. μέσος παρα-
κείμενος ἔσηκα. ἢ ἰωνικῶς, ἔσαα. ὄθον τὸ ἔσασι, κα-
τὰ συκοπῆν. ἕδετέρας δὲ διαθέσεως ἐσίν ὠταῦθα,
ἢ ἀντὶ ἐνεσῶτος λαμβάνεται. τὸ δὲ εἰσήκεν, ἀντὶ
παρατατικῆ.

Ἦπερσυντ. ἔσάκεν, ἔσάκεις, ἔσάκει.

τὸ δὲ εἰσήκεν ἀπὸ τῆ ἔσηκα.

Α' ὀρισὸς ἄ. ἔσησα, ἔσησας, ἔσησε.

Α' ὀρισὸς β'. ἔσιν, ἔσης, ἔση.

ἔσητον, ἔσήτην.

ἔσημον, ἔσητε, ἔσησαν.

Μέλλων ἄ. Στήσω, σήσεις, σήσει.

S. ρπδ'. Προσακτικὰ Ἐνεργητικὰ.

Ἐνεσῶς. (1) ἴσαθι, ἰσάτω.

ἴσατον, ἰσάτων.

ἴσατε, ἰσάτωσαν.

*. (1) Κἀνταῦθα τὸ ἴσα, ὁ τροπῆ ἴση γίνεται, εὐ-
χρηστον, ὡς τὸ ἴσαθι.